ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Δημήτρης Σταμούλης

Μετά τους 80 νεκρούς, «σκοτώνουν» στην ανεργία 13.000 εργατικές οικογένειες

Η κυβέρνηση δείχνει αποφασισμένη να «τελειώσει» τη ΛΑΡΚΟ, ξεπουλώντας την ή βάζοντας λουκέτο, χωρίς να υπολογίζει τις περίπου 13.000 οικογένειες που απασχολεί, ούτε και τον δημόσιο πλούτο το οποίο ή θα «ροκανίσουν» ξένοι επενδυτές ή θα καταλήξει για… παλιοσίδερα. Το κυρίαρχο αφήγημα κυβέρνησης και συστημικών ΜΜΕ είναι ότι από το 1963 που ιδρύθηκε, η ΛΑΡΚΟ έχει περάσει τα περισσότερα από τα 57 χρόνια της ιστορίας της σε κατάσταση χρεοκοπίας. Δεν είναι ακριβώς έτσι.

Ο ιδρυτής της Πρόδρομος Μποδοσάκης-Αθανασιάδης είχε αποκομίσει τεράστια κέρδη από την εκμετάλλευση εργατών και γης –μεταλλεία– τις δεκαετίες ‘60 και ‘70, αξιοποιώντας και τα περίφημα «θαλασσοδάνεια». Όταν, τελικά, αποφάσισε ότι δεν είχε όσα κέρδη ήθελε, το 1983 άφησε σύξυλους και με φέσια τράπεζες και ΔΕΗ. Έτσι, η ΛΑΡΚΟ πέρασε στις τράπεζες και το 1986 στον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων επί ΠΑΣΟΚ, με εκκαθάριση και

απολύσεις εργαζομένων. Σήμερα, η ΛΑΡΚΟ ανήκει στο Δημόσιο –στο ΤΑΙΠΕΔ από το 2012– κατά 55,2%, στη ΔΕΗ κατά 11,4% και στην Εθνική Τράπεζα κατά 33,4%.

Κατά την τετραετία 2015-2018, η εταιρεία είχε σωρευτικές ζημιές 148 εκατ. ευρώ, χρέη προς τρίτους 500 εκατ. ευρώ, ενώ εκκρεμεί η επιστροφή 135 εκατ. ευρώ της κρατικής ενίσχυσης που χαρακτηρίστηκε «παράνομη» —μειώθηκε πρόσφατα κατά 30 εκατομμύρια. Όλοι οι εκάστοτε κυβερνώντες –ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ακόμα και ΣΥΡΙΖΑ– αποσιωπούν τα βαθύτερα αίτια απαξίωσης και διάλυσης της ΛΑΡΚΟ. Πρόκειται για τη μοναδική βιομηχανία πανευρωπαϊκά που παράγει σιδηρονικέλιο, καλύπτοντας το 6% των αναγκών της Ευρώπης και το 3% παγκοσμίως. Έχει εργοτάξια εξόρυξης μεταλλεύματος σε Βοιωτία, Φθιώτιδα, Εύβοια, Καστοριά και λιγνιτωρυχείο στα Σέρβια Κοζάνης. Η χώρα μας έχει στο υπέδαφός της το 90% των κοιτασμάτων νικελίου της Ευρώπης.

«Πρόκειται για φτωχά μεταλλεύματα», «μπορούσε να εισάγει λατερίτη», διατείνονται τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια της κυβέρνησης. Ο πρόεδρος του σωματείου έδρας εργαζομένων ΛΑΡΚΟ Κ. Σαμαράς, μιλώντας στο Πριν, απαντά ότι «αυτά τα μεταλλεύματα είχαμε και όταν η εταιρεία ήταν κερδοφόρα» και πως «το νικέλιο που παράγει η ΛΑΡΚΟ περιέχει μεγάλο ποσοστό κοβαλτίου και γι’ αυτό κατατάσσεται στα ποιοτικότερα σε παγκόσμιο επίπεδο». Θυμίζει, δε, πως την περίοδο 2005-2009, όταν η τιμή του νικελίου ήταν τριπλάσια από ό,τι σήμερα, η εταιρεία είχε διαφυγόντα κέρδη 400 εκατομμυρίων. «Αντί για 57.000 δολάρια/τόνο, πουλούσαμε με 27.000 δολάρια/τόνο, λόγω της πολιτικής της ΝΔ να προπωλεί με χαμηλότερη τιμή».

Ένα άλλο ζήτημα αφορά την τεχνολογική απαξίωση της ΛΑΡΚΟ όλα αυτά τα χρόνια. Από τα κοιτάσματα χρωμίου και νικελίου θα μπορούσε να παραχθεί ανοξείδωτος χάλυβας, όπως απέδειξε επιτυχές πείραμα για την παραγωγή του στη ΛΑΡΚΟ, το 1982. Όμως, λόγω των πολιτικών της τότε ΕΟΚ, δεν έγινε ποτέ η μονάδα παραγωγής. Έτσι, συνέχισε να δίνει την πρώτη ύλη σε ξένους ομίλους που παρήγαγαν ανοξείδωτο χάλυβα για κλάδους όπως κατασκευές, αυτοκινητοβιομηχανία, πολεμική βιομηχανία, αλλά και για εργαλεία ιατρικής και κατασκευή οικιακών συσκευών. «Σε εμάς έμεινε να εισάγουμε… κατσαρόλες σε δεκαπλάσια τιμή», σχολιάζει ο Κ. Σαμαράς! «Έχουμε παλιά μηχανήματα από τη δεκαετία του ‘80, δεν έγινε κανένας εκσυγχρονισμός για να παραχθούν υποπροϊόντα», προσθέτει και αναφέρεται στη συζήτηση που είχε ανοίξει το 2007 για μονάδα υδρομεταλλουργίας, με την οποία θα μπορούσε να γίνει διαχωρισμός νικελίου και κοβαλτίου που είναι περιζήτητα στην κατασκευή μπαταριών, την ηλεκτροκίνηση και άλλους τομείς.

Πολύς λόγος γίνεται για το χρέος ύψους 350 εκατ. ευρώ της ΛΑΡΚΟ στη ΔΕΗ — σκοπίμως

τηρείται σιγή ιχθύος για τα 31 εκατ. της Χαλυβουργικής. Η εταιρεία διαχρονικά πλήρωνε την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας παραπάνω από άλλες ενεργοβόρες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις. Το 2006, επί κυβέρνησης ΝΔ, η ήδη αυξημένη τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας για τη ΛΑΡΚΟ διπλασιάστηκε!

Βέβαια, διαχρονικά ο «κακός δαίμονας» της ΛΑΡΚΟ για κυβερνώντες και ΜΜΕ ήταν οι… υψηλοί μισθοί των εργατών της — εκείνων που όλα αυτά τα χρόνια έχουν δώσει ακόμα και το αίμα τους, μετρώντας συνολικά 80 νεκρούς σε ώρα εργασίας και εκατοντάδες από επαγγελματικές ασθένειες. Το «ευχαριστώ» είναι 25% περικοπές στους μισθούς, κατάργηση αποζημιώσεων, δώρων, επιδόματος αδείας και στο βάθος ανεργία. «Το 17% του κόστους της ΛΑΡΚΟ αποτελεί η μισθοδοσία, κάτω από το μέσο όρο στην ΕΕ, εργαζόμενοι με 30-40 χρόνια προϋπηρεσίας αμείβονται με 1.000-1.200 ευρώ, τόσα περίπου παίρνουν και οι εργάτες στα καμίνια που δουλεύουν στους 1500 βαθμούς Κελσίου!», σημειώνει ο Κ. Σαμαράς. Φυσικά, υπάρχουν και πολλοί συμβασιούχοι, επινοικιαζόμενοι και εργολαβικοί που αμείβονται και με λιγότερα χρήματα.

Νέο συλλαλητήριο το Σάββατο (13/6) στην Αθήνα

Νέο μεγάλο συλλαλητήριο οργανώνουν οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ και τα σωματεία τους το ερχόμενο Σάββατο 13 Ιουνίου στο Σύνταγμα, απαιτώντας να πάρει πίσω η κυβέρνηση την τροπολογία του Ν.4664/2020 (άρθρο 21) που οδηγεί σε λουκέτο μια από τις ελάχιστες βαριές βιομηχανίες της χώρας, χωρίς καμία απολύτως πρόβλεψη για τους 1.200 εργαζόμενους. Μιλώντας στο Πριν, ο πρόεδρος του σωματείου έδρας εργαζομένων ΛΑΡΚΟ Κώστας Σαμαράς σημείωσε πως η κινητοποίηση προβλέπεται να είναι μεγαλύτερη και από την αντίστοιχη του Ιανουαρίου, όπου 5.500 διαδηλωτές κατήγγειλαν την ψήφιση της τροπολογίας στη βουλή. Το «παρών» θα δώσουν εργαζόμενοι από το μέταλλο, τα ναυπηγεία, τον επισιτισμό και το εμπόριο και πολλοί άλλοι εργατικοί και κοινωνικοί φορείς, ενώ θα υπάρξει συναυλία αλληλεγγύης από τον Πανελλήνιο Μουσικό Σύλλογο.

Γιατί, όμως, εν μέσω πανδημίας, ενώ άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ επιχειρούν να διασώσουν μεγάλους καπιταλιστικούς κολοσσούς, διαθέτοντας τεράστια κονδύλια (τα οποία βέβαια θα φορτωθούν στις πλάτες των λαών), στην Ελλάδα όλες οι κυβερνήσεις διαχρονικά το μόνο που έπρατταν στην περίπτωση της ΛΑΡΚΟ ήταν είτε να υφαρπάζουν τον πλούτο που σε κάποιες περιόδους παρήγαγε, είτε να την καταδικάζουν σε υποβάθμιση και να αρκούνται στην υπερεκμετάλλευση εργαζομένων και περιβάλλοντος; Τι επιδιώκει η σημερινή κυβέρνηση με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου του περασμένου Φεβρουαρίου και τους εκκαθαριστές που εγκατέστησε στην εταιρεία, αμείβοντάς τους αδρά με εκατομμύρια ευρώ;

Η λεγόμενη «εξυγίανση» που επιδιώκουν είναι η προετοιμασία για το «έγκλημα», δηλαδή είτε το ξεπούλημα, εάν βρεθεί ενδιαφερόμενος αγοραστής, είτε το λουκέτο και το πέταγμα στην ανεργία χιλιάδων οικογενειών. Οι εκκαθαριστές θέλουν όμως πρώτα να… καθαρίσουν με τους μισθούς των εργαζομένων, καθώς τους διαμήνυσαν ότι για να συνεχιστεί η παραγωγή θα πρέπει να υποστούν μείωση 25%. Οι περικοπές ξεκίνησαν στη διάρκεια της πανδημίας από τα πιο βασικά υλικά υγιεινής και ασφάλειας, καθώς, όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, έζησαν τραγελαφικές καταστάσεις, αφού εργάζονταν χωρίς κανένα μέτρο ασφάλειας, ούτε καν μάσκες. Ό,τι μέτρα πάρθηκαν ήταν απόρροια της πρωτοβουλίας των ίδιων των εργαζομένων και όχι της διοίκησης.

ΕΥΡΩ-ΠΡΟΣΤΙΜΟ «ΤΑΦΟΠΛΑΚΑ»
Στην ΕΕ, χαρίζουν δισ. ευρώ στις αεροπορικές

Το 2009 το κράτος, ως κύριος μέτοχος της ΛΑΡΚΟ, πραγματοποίησε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου και μπήκε εγγυητής σε δάνεια που τα έχει αποπληρώσει η εταιρεία και το 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού απέδωσε το πρόστιμο των 135 εκατ. ευρώ, διότι η διαδικασία δεν έγινε με τον «προβλεπόμενο τρόπο», «απαγορεύοντας» παράλληλα τη χρηματοδότησή της! Πρόσφατα, η απαίτηση αυτή μειώθηκε κατά 30 εκατ. ευρώ. Πρόκειται για μέγιστη υποκρισία της ΕΕ, τη στιγμή που τον Δεκέμβριο του 2019 η Κομισιόν ενέκρινε την κρατική χρηματοδότηση από 7 κράτη-μέλη της ύψους 3,2 δισ. ευρώ σε κοινοπραξία 17 επιχειρήσεων για να την στηρίξει στην κούρσα του διεθνούς ανταγωνισμού με ΗΠΑ-Κίνα κ.α. Επιπλέον, με το πλήθος των «αναπτυξιακών νόμων», με χρηματοδοτήσεις και φοροαπαλλαγές, όλες οι κυβερνήσεις διαθέτουν δισ. ευρώ σε μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους.

Για να φτάσουμε βέβαια στο σήμερα, στην περίοδο της πανδημίας του κορωνοϊού, όπου πολλές χώρες της ΕΕ σπεύδουν να διασώσουν εταιρείες-κολοσσούς — όπως έγινε στην εποχή των μνημονίων με τις τράπεζες. Η Γερμανία που πρωταγωνίστησε στην «τιμωρία» της ΛΑΡΚΟ –ως γνωστόν έχει πανίσχυρη βιομηχανία χάλυβα– ετοιμάζει «πακέτο» διάσωσης 10 δισ. ευρώ για τη Lufthansa με δάνεια από κρατική τράπεζα. Γαλλία και Ολλανδία συζητούν να δώσουν 11 δισ. ευρώ στην Air France/KLM και μάλιστα χωρίς κρατικοποίησή της. Για να μην πάμε όμως μακριά, η κυβέρνηση προσφέρει 150 εκατ. ευρώ στην Aegean. Για τη ΛΑΡΚΟ προφανώς δεν περισσεύει δεκάρα…

Πηγή: prin.gr